

דבר המערכת

צלא דמהימנותא...

לאחר שבני ישראל זכו להיטהר לפני אבינו שבשמים, וכ"א נעשה כבירה חדשה, נקי מכל עוון, זוכים אנו להיכנס כולנו בתוך הקדושה, שחייב להיות ראשו ורובו בתוך הסוכה, שנרגיש את קדושת הסוכה המעטף אותנו הקב"ה באהבתו אותנו, באור המקיף, וכל החג הקדוש הזה מסמן את תשובת עמו ישראל שהתקבל לפניו יתברך, והקב"ה ברוב חביבתו עלינו נתן לנו את המצוות המיוחדות ע"מ שנרגיש שאנו עם סגולה, עם המיוחס, אשר הקב"ה נתן לנו מצוות שכל אחד ואחד מסמל בגלוי ובנסתר משמעות הקשר של בני ישראל לאבינו שבשמים, והלוואי שנזכה להבין ולו במעט את משמעות חביבות המצוות הללו, ואם נשכיל לנצל את הימים האלו, אשר לא נתנו מועדים לישראל אלא לעסוק בתורה, ללמוד בספרי רבינו המטעים לנו בנעימות לשונו את משמעות וטעמי המצוות החביבות של ימי חג הסוכות, ונוכל להשכיל קצת ולהרגיש מנעימות החג, מיופי וטעמי המצוות הרבות המסובבות ומחבקות אותנו בימים האלו ימי חג הסוכות הבעל"ט.

ידן נצח...

כשהיו רואין אחד שיצא וסימן בידו מבית המלך יודעים דין נצח, כך ישראל ואומות העולם נידונין בראש השנה וכו' ואינם יודעים מאן נצח דינא, כשמגיע יום ראשון דחג וישראל יוצאים עם הד' מינים הללו הכל יודעים שהם נצחו הדין, זה תוכן דברי חכמינו ז"ל [ויק"ר פ"ל ב'], ורבינו מסביר את הענין למה דווקא בארבע מינים הללו זהו הסימן שבני ישראל ניצחו הדין, כאשר בארבעה מינים הללו אי שר שולט עליהם, רק הם מתגדלים בהשגחתו ית" בלבדו בלי אמצעי, ממילא סימנא מלתא ניתן לאות חיים לישראל עם קרובו שהם גם כן אינם תחת ממשלת השמים, ורבינו מסביר באריכות על הד' מינים שהם כביכול שרביטי המלך, מכיון שרק הוא בעצמו שולט עליהם, וא"כ שרק לנו בני ישראל המצווה להשתמש בשרביטי המלך, לנענע אתם ביחד, ומכיון שאסור להשתמש בשרביטי המלך, כדאיאתא בגמרא (סנהדרין כב) אין רוכבין על סוס ואין משתמשין בשרבוטו, מן המוכרח שהקב"ה צוה לנו להשתמש בהם מכיון שאנחנו בנים והש"ת לנו אב, וכיון שהוא כן, סימנא מילתא שנתקבלה תשובתינו כי אב שמחל על כבודו כבודו מחול, ועיין עוד באריכות בספר בני יששכר צלא דמהימנותא ואות חיים, ויוענע לך.

ואעתיק כאן כמה ממנהגי רבינו בימים הקדושים האלו חג הסוכות ושמיני עצרת:

בספר בני יששכר מביא רבינו דהנהוג לברך על האתרוג לפני התפילה בסוכה, הוא מתוך תשוקה למצוה.

רבינו ותלמידיו מסרו נפשיהו על מצות שינה בסוכה גם אם ירדו גשמים. (נימוקי א"ח תרל"ט)

רבינו מסביר בספרו בני יששכר (תשרי מ"ב ס"ג) משמעות כינוי יום "הושענא רבה, על שם שהננו מתפללים שיושיענו ביום הנ"א (מר"ח אלול) ואומרים הושע - נא, בזכות כל הנ"א ימים של תשובה ומעשים טובים,

בדינוב נהגו להפרד מארבעת המינים בתוך הסוכה, דהיינו

אגרא דכלה

חג הסוכות זמן שמחתינו:

אמר הרב הקדוש המפורסם מהר"פ מקארעץ זצוק"ל, נקרא החג סוכות מלשון סוכה ברוח הקדש, ונ"ל דבזה ידוקדק בפסוק חג הסוכות תעשה לך וכו' [דברים טז ג], לך דייקא, שתהא אתה סוכה ברוח הקדש, ואמר עוד הרב הקדוש הנ"ל דלבעבור זה אנו אומרים זמן שמחתנו בחג הסוכות (עיין מ"ש לעיל במאמר ט') בשביל שהיה בחג הסוכות זמן שואבה שמשם היו שואבין רוח הקדש עכ"ר, נ"ל כוונתו שהשכינה אינה שורה מתוך עצבות אלא מתוך שמחה [שבת ל ב] כענין והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח אלקים [מ"ב ג טו], ונ"ל עוד דלבעבור זה אומרים זמן שמחתנו היינו שהזמן הוא מסוגל לשמחה כענין שמחת לב אשה [שבת קנב א], הכלה כבר מוכנת ליחודא שלים בשמיני עצרת והוא בחג בתוך חופתה והכל יודעין כלה וכו' [שם לג א], על כן סגולת הזמן בעצמו יכול לפעול השגת רוח הקדש, ואתה תבין.

עוד אמר הרב הקדוש זצוק"ל הנ"ל, טעם סגולת רוח הקדש בחג הסוכות דייקא, כי כל המלאכים והנשמות באין מן יחוד הוי"ה אדני" ויש מלאכים ונשמות מן הוי"ה ויש מלאכים ונשמות מן אדני", וצריכים להיות כלולים משניהם, וכשיעשה (האדם) יחוד הנ"ל יבא רוח הקדש עד אין חקר, וזהו העיקר לייחד החיבור הנ"ל, והנה סוכ"ה בגימ' הוי"ה אדני" כ"ו ה"ס לך כשמקיימין מצות סוכה יוכל לבא לידי רוח הקדש עכ"ד, ואומר לך ידידי הנלע"ד, המשכיל על דבר כתבי מרן האריז"ל מצות סוכה היא בחינת אור מקיף העליון מן בינה תשובה עילאה, והנה נאמר בתורה ב' פעמים סכת חסר ופעם אחת מלא [ויקרא כג מב] כי ישנו אור מקיף אשר יקיף להמשפיע לבדו, וישנו אשר יקיף למקבל לבדו, ולזה ב' פעמים סכת חסר, וישנו אשר יקיף לשניהם יחד סוד וימינו תחבקני [שה"ש ב ו], לזה פעם אחת סוכת מלא, סוכ"ה בגימ' הוי"ה אדני", עיין כל זה בכתבי מרן ותבין [פע"ח ש' חג הסוכות פ"ד], ונ"ל הקטן דהנה בחינת רוח הקדש לבני מלכים בא מענין אור מקיף אשר יקיף לשניהם יחד הוא סוד החיבוק, כי אחר החיבוק הוא דביקות רוחא ברוחא, ולכן כשמקיימין מצות סוכה מלא כנ"ל יכולין לבא לידי רוח הקדש, הבן.

לזה תמצא שהיו מתקנין תיקון גדול בשמחת בית השואבה [סוכה נא ב] שיהיו יכולין גם הנשים להיות בשמחת זו, ולמה כזאת, יתקנו שלא יבואו הנשים לעזרה, אך הוא הכל דוגמא עליונה, רוח הקודש בא מאור המקיף הכולל לשניהם, וזה נקרא תיקון גדול מבחינת הגדולה וימינו תחבקני, ולבעבור זה גם כן מצות סוכה תשבו כעין תדורו עם ביתו זו אשתו [שם כח ב], והנה קשה לי לכאורה לפי זה מהראוי היה שגם הנשים בפני עצמן יתחייבו במצוה זו כיון שישנו אור מקיף מיוחד למקבל לבד וכמש"ל דברי מרן, אבל לדעתי הצעירה י"ל דאעפ"כ הכל יתייחס להמקדש ישראל והזמנים, כי תיכף בשעת הקידושין נותן החתן להכלה אור מקיף משלו ותיכף מיוחדת לו ונאסרה וכו', מכל שכן אחר החופה והיחוד יתחייב בשארה כסותה וכו', זה מה שני"ל, והשם הטוב יכפר, וכל דבריו בדרך אפשר כאשר כתבתי כמה פעמים, ויהי רצון שלא יאמר פינו דבר שלא כרצונו.

(בני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר י - צלא דמהימנותא)

בענין ארבעת המינים:

אמרו חז"ל ענין ארבעה מינים בחג הקדוש הלזה, אמרו במשלם להרבה בני אדם שהיו נידונין לפני המלך ולא ידעו מאן נצח דינא, כשהיו רואין אחד שיצא וסימן בידו מבית המלך יודעים דין נצח, כך ישראל ואומות העולם נידונין בראש השנה וכו' ואינם יודעים מאן נצח דינא, כשמגיע יום ראשון דחג וישראל יוצאים עם הד' מינים הללו הכל יודעים שהם נצחו הדין, זה תוכן דברי חכמינו ז"ל [ויק"ר פ"ל ב'], ומהראוי להתבונן איך הוא הענין שהארבעה מינים הללו דייקא יהיו לסימן מבית המלך, דהנה עפ"י המשל שהביאו אותו האיש שיצא בסימן אותו חיים מלפני המלך על כרחך הכל מכירים שזה חותם המלך ונלקח מבית המלך, מה שאין כן בנמשל היינו מצות ד' מינים הללו מהו הסימן, ונראה עפ"י אשר חכמים הגידו ואבותינו סיפרו לנו על פי קבלתם הלא הוא בספרי המקובלים הראשונים אשר ארבעה מינים הללו אין שר שולט עליהם רק הם מתגדלים בהשגחתו ית"ש בלי אמצעי, ממיילא סימנא מלתא ניתן לאות חיים לישראל עם קרובו שהם ג"כ אינם תחת ממשלת השמים, וכתבי בהם ואתם הדבקים בהוי"ה אלקיכם חיים כולכם היום.

(בני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר יא - אות חיים)

יששכר (ר"ח מ"א סי ד') אמר אדמו"ר הרב הקדוש מהר"י מ"ו מקאזניץ.. ובעוד מקומות מביא רבינו בספריו מה ששמע מפי רבו המגיד מקוזניץ, אולם נחלקו הגרסאות האם היה רבינו רק פעם אחת בקוזניץ או כמה וכמה פעמים, כי יתכן וכל החידושי תורה שכתב משמו היה רק מאותו ביקור, ואכן בספר "דברים ערבים" מובא כי לאחר שהקהל הלך, נגש רבינו למיטת המגיד, קבל ממנו ברכת "שלום" ושוחח עמו, אבל העובדה שרבינו גם מכתוב בשם אדמו"ר, וגם מביא הרבה דברי תורה ששמע מפי, מוכרח להיות שהיה אצלו כמה פעמים, ולפי מסורת אחת, היה ביקור היחידי זה שמובא לעיל, בערב סוכות תקע"ה בו נפטר המגיד, כך שרבינו הצליח להגיע אליו ביום אחרון לימיו, וזה היה ביקורו היחידי בבית המגיד, לפי זה מה שכינוהו כ"אדמו"ר, היה לאור דברי המגיד בעצמו "בראיה בעלמא קני" והדברים אותם מביא בספריו מפי המגיד שמעם באותו יום.

וספר הרה"ק בעל ה"אמרי חיים" מויוזניץ ז"ע שרבינו אמר על רבו המגיד שהוא א שטיק רצון הבורא [מקשה אחת של רצון הבורא].

ברכת והיית אף ANE, וידדקס פנחס ניוניון בן אנה אלה

שמה יבוא משיח ועדיין לא ראה את פני המגיד, הוא לא נח בדרכו בשום מקום, אלא כיתת רגליו במסירות נפש, כדי להגיע במהירות האפשרית לקוזניץ, בהגיעו לשם אף לא סר לאכסניה כדי להניח את תרמילו, אלא נכנס ישירות אל הקודש פנימה, המגיד שכב כדרכו במטתו מרוב חולשתו, כשקהל גדול עומד סביבו, רבינו אשר חשש להמתין עד אשר יוכל לגשת אישית אל המגיד, שמא תוך כדי יבוא משיח, העמיד את רגלו האחת על מקלו אותו השעין על כותל החדר, וכשבידו האחת נשען על אחד הנוכחים במקום, ובשניה בכותל, הגביה את גופו כדי לראות את פני המגיד ששכב במיטתו, כאשר ראה את פניו, הגביה המגיד את ראשו ואמר: "אברך הסתכל עלי, בראיה בעלמא קני".

וכך היה לרבו, יש להניח שזו לא היתה הפעם היחידה בה היה אצל המגיד בקוזניץ, בפרט כאשר רבינו מזכיר את רבו המגיד מקוזניץ כמה כמה פעמים על דברי תורה ששמע מפי רבו המגיד, כך בספר דרך פקודיך (מל"ת ט"ו) ושמעתי מפי כבוד האדמו"ר הרב הקדוש המגיד מהר"י ז"ל, ובספר אגרא דכלה (פ' תשא) ושמעתי מאת כבוד אדוני מורי ורבי הרב המגיד מהר"י מקאזניץ זצוק"ל, ובספה"ק בני

והחסידיים גם יחד, וכשאמרו את הפסוק ואמר ביום ההוא הנה אלוקינו זה קוינו לו ווישיענו וגו' נגילה ונשמחה בישועתו, ממש רעדו הקירות וזלגו מעות כמים ממש, יללות אין לשער, כי בקשו אין לנו צורך לא בגן עדן ולא בועה"ב, רק הנה אלוקינו זה, רצוננו לראות את מלכנו.

מי יתן ונוכה להרגיש טעם ומתיקות בימים הקדושים האלו הבעל"ט, ולכל הפחות לשאוף שיהיה לנו את השאיפות של הצדיקים הקדושים ותלמידיהם, ולהרגיש במעט את מתיקות ונעימות המצוות ואת קרבת האלוקים בקרבנו, ונוכה כלנו לישב בסוכת עורו של לוי"ת בב"א.

בערב חג הסוכות יומא דהילולא של הרה"ק רבי ישראל "המגיד" מקאזניץ, אחד מרבנותיו של רבינו בעל ה'בני יששכר' זיע"א.

בהקשר לנסיבות בואו של רבינו אל המגיד מקוזניץ מסופרת העובדה הבאה: פעם בהיותו בלובלין שמע שה"חווה" אומר כי מי שהוא בדורו של המגיד מקוזניץ ויכול לראות את פני קדשו ואינו עושה כן, לא יזכה לקבל את פני משיח צדקינו ב"ב, בשמעו זאת רבינו, לקח מי את תרמילו ושם פעמיו לקוזניץ, בחששו

שבהושענא רבה אחר התפילה היו נכנסים לסוכה ומנענים בארבעת הימים.

(שפע חיים מהאדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל)

בדינוב נהגו להשנים כן מברכות על סוכה ולולב.

(הליכות חיים תשרי ר"ב)

בדינוב נהג רבינו בשמיני עצרת לקדש ולברך ברכת המוציא בסוכה, ואח"כ נכנס לביהמ"ד לגמור הסעודה וכו'.

(שו"ת מנח"א ח"ד)

רבינו נהג לעשות הקפות גם בשמיני עצרת, אבל ביום שמע"צ ערך את הקפות לאחר מוסף, וביום שמחת תורה כנהוג לאחר שחרית.

(שער יששכר)

רבינו הנהיג סדר הקפות מיוחד לשמחת תורה עם אמירת פיוטים שונים בכל הקפה, עם סליחות ואמירת שמע ישראל וה' מלך, וכו' וכך כותב האדמו"ר מצאנו קלוזניבורג זצ"ל: ושמעתי מוקני החסידים שבהקפה אחת בדינוב היו יותר בכיות מבכל הימים נוראים ביחד, ועוד משמו: בדינוב בימי ראש השנה ויום כיפור היו מזמרים תמיד, כי היו שמחים שהקב"ה מכפר את עוונות בני ישראל, ולא נראה שום דמע אף לא בשעת אמירת הוידוים, ואילו בשמחת תורה אמרו בין ההקפות תפלות היה רצון מהחיד"א, ואז הרבו בבכיה האדמורים

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א-ב, לג)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

לא יהיה לו האתרוג הזה רק ליום ראשון, ובאם יקנה שאינו הדר כל כך יהיה לו האתרוג הזה לכל שבעת הימים, יותר טוב לקנות ההדר ליום ראשון, הגם שיתבטל ממצוה דרבנן, כיון דהידור מצוה גם כן דאורייתא, וגם בשתי מצות דאורייתא ואי אפשר לקיים שתיהן כשיעשה אחת מהן בהידור, יש לומר דמיטב שיעשה אחת מהן בהידור, הגם שיתבטל משניה, כיון דגם ההידור הוא מצוה מן התורה. (אגרא דפרקא אות ר')

ישימ"ו קטורה באפק (פרשת וזאת הברכה לג י')

ישימו בגימטריא עולה כמנין הידור מצוה.

הידור מצוה דאורייתא הוא, לפי זה יש ללמוד מכאן דמי שנזדמן לפניו שתי מצוות, אחת דאורייתא ואחת דרבנן, ובאם יעשה המצוה דאורייתא בהידור לא יוכל לעשות האחרת דרבנן, כגון אתרוג ביום ראשון דאורייתא ובשאר הימים דרבנן, ובאם יקנה אתרוג הדר

מהנעשה בחצרות קדשינו:

שבת פרשת בראשית יומיים לאחר הילולת רביה"ק מליצן של ישראל רבי לוי יצחק מאבארדיטשוב זיע"א החל ביום חמישי כ"ה תשרי. לפרטים אודות המסלולים לפנות לאירו פנים, בטלפון 02-8008080

החלה ההרשמה

לקראת ימי החורף, כעת ישנם כרטיסים במבצע לפולין, אנו מפרסמים את השבתות אשר לעת עתה נרשמו קבוצות יהודים לשהות בדינוב,

שבת חנוכה, כאשר במוצ"ש חל זאת חנוכה המסוגל לישועות והרבה ניושעו ביום הזה בציון רבינו הבני יששכר,

שבת ח"י טבת לפני הילולת רבינו הבני יששכר החל בחי' טבת יום א' בערב, ואפשר

לשלב בנטיעה נטיעה לאוקריינה להילולת הרה"ק מוולעדניק זיע"א, החל בכ"א טבת, והילולת רביה"ז הבעל התניא זיע"א החל בכ"ז טבת.

ליתר השבתות בהם ישוה יהודים בדינוב יפורסם בשבועות הקרובים. לפרטים 050-4132188

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל. זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה